

Development of Indicators and Criteria for Assessing the Competency of Experience 21st Century Learning for Caregivers in Child Development Centers under the Local Government Organization

Damrong Ratanavelu¹, Piyatida Panya² & Arun Suikraduang³

Received
28/06/2022

Reviewed
29/06/2022

Revised
02/07/2022

Accepted
04/07/2022

Abstract

The purposes aims to : (1) Study the results of the indicators and criteria for assessing the competency of experience 21st century learning for caregivers in child development centers. (2) study the appropriateness suitability, possibility, accuracy, and usefulness of indicators and criteria for assessing the competency of experience 21st century learning for caregivers in child development centers. The tools used were suitability, possibility, accuracy, and usefulness of indicators and criteria. The sample group consisted of 800 people involved in the assessment in the Roi-Kaen-Sarasin Province group. The statistics used were average and percentage.

The research results were found that :

(1) The development of the indicators and criteria for assessing the competency of experience 21st century learning for caregivers in child development centers can be summarized as follows:

1.1) the indicators and criteria for assessing the competency of experience 21st century learning for caregivers in child development centers had 6 main indicators and 19 sub-indicators be summarized as follows: 1) Curriculum comprehension consists of 4 sub-indicators, 2) analyzes learners, consisting of 3 sub-indicators, 3) The arrangement of student-centered experiences consists of 4 sub-indicators, 4) The use of media for student development consists of 2 sub-indicators, 5) Assessment of learner's development according to actual conditions consists of 4 sub-indicators, and 6) classroom research consisting of 2 sub-indicators.

1.2) The results of the synthesis of criteria for assessing the competency of experience 21st century learning for caregivers in child development centers be summarized as follows:

¹ Rajabhat Maha Sarakham University, E-mail: damrong.recc5@gmail.com

² Rajabhat Maha Sarakham University, E-mail: dr.piyatida@gmail.com

³ Rajabhat Maha Sarakham University, E-mail: arun.suikraduang@gmail.com

1.2.1) Criteria for judging the results of the assessment

The percentage of scores 1 – 59 means: The learning experience competency is at an improvement level.

The percentage of scores 60 – 69 means: The learning experience competency is at a fair level.

The percentage of scores 70 – 79 means: The learning experience competency is at a good level.

The percentage of scores 80 – 89 means: that the learning experience competency is at a very good level.

The percentage of scores 90 – 100 means: The learning experience competency is at an excellent level.

(2) Results of suitability, possibility, accuracy, and usefulness of indicators and criteria for assessing the competency of experience 21st century learning for caregivers in child development centers, Overall was at the highest level.

Keyword : Indicators and assessment criteria, experience organizing competence, 21st century learning, Child development centers

การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก

ดำรง รัตนเวฬุ⁴, ปิยะธิดา ปัญญา⁵ และอรรฐ ชูกระเดื่อง⁶

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก และ 2) ศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน จำนวน 800 คน ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

1.1 ตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี 6 ตัวบ่งชี้หลัก 19 ตัวบ่งชี้ย่อย ดังนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความรู้ความเข้าใจหลักสูตร ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ผู้เรียน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 3 การจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 4 การใช้สื่อเพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 5 การประเมินพัฒนาการของผู้เรียนตามสภาพจริง ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย และตัวบ่งชี้ที่ 6 การวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย

1.2 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

1.2.1 เกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน

ร้อยละของคะแนน 1 – 59 หมายถึง สมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้อยู่ในระดับปรับปรุง

ร้อยละของคะแนน 60 – 69 หมายถึง สมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้อยู่ในระดับพอใช้

ร้อยละของคะแนน 70 – 79 หมายถึง สมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในระดับดี

⁴ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-mail: damrong.recc5@gmail.com

⁵ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-mail: dr.piyatida@gmail.com

⁶ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-mail: arun.suikraduang@gmail.com

ร้อยละของคะแนน 80 – 89 หมายถึง สมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก

ร้อยละของคะแนน 90 – 100 หมายถึง สมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในระดับยอดเยี่ยม

1.2.2 เกณฑ์การประเมินรายตัวบ่งชี้ให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยผู้รับการประเมินสมรรถนะฯ ได้คะแนน 1 คะแนน หมายถึง มีการดำเนินการ แต่ไม่ชัดเจนว่าสอดคล้องกับมาตรฐาน ได้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 1 ข้อ จากทั้งหมด ได้คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 2 ข้อ จากทั้งหมด ได้คะแนน 4 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 3 ข้อ จากทั้งหมด และได้คะแนน 5 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 4 ข้อ ครบทุกข้อ

2. ผลการศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมิน สมรรถนะการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ศูนย์พัฒนาเด็ก

บทนำ

สังคมปัจจุบัน ความต้องการในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยเพิ่มมากขึ้น ภาวะทางเศรษฐกิจและสภาพทางสังคม ซึ่งพ่อแม่จะต้องออกไปทำงานนอกบ้านทำให้พ่อแม่ต้องส่งลูกเข้าโรงเรียนอนุบาลหรือสถานรับเลี้ยงเด็กเร็วขึ้นกว่าเดิมการจัดสถานรับเลี้ยงเด็กหรือโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยแก้ปัญหาของสังคม เป็นการแบ่งเบาภาระพ่อแม่ และยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาเด็กอย่างถูกต้องเหมาะสมกับเด็ก การจัดการศึกษาปฐมวัยนั้นมีความสำคัญ เพราะเป็นที่ยอมรับทางด้านวิชาการว่าเด็กวัยก่อนประถมศึกษา ตั้งแต่แรกเกิด จนถึงอายุ 6 ปี เป็นวัยที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมทั้งที่บ้านและโรงเรียนเพื่อให้การพัฒนาทางกายได้เจริญเติบโตเต็มที่ ตามวัย ซึ่งมีผู้ให้แนวคิดและการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัยศึกษา จะมุ่งเน้นการอบรมเลี้ยงดู เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีการพัฒนาเด็กในด้านการอ่าน เขียน แต่เป็นการเตรียมเด็กเพื่อความพร้อมในการเรียนสำหรับการศึกษาปฐมวัย มีจุดประสงค์เพื่อจัดการศึกษาเป็นบริการการดูแล และเลี้ยงดูเด็กให้เป็นไปกับการพัฒนาการพร้อมกันนั้น ยังเป็นการให้การศึกษ เพื่อส่งเสริมการปรับตัวให้เข้ากับสังคม เพื่อทักษะทางปัญญา และพัฒนาการทุกด้านให้กับเด็กรวมถึงการช่วยเด็กด้อยโอกาส และการให้การศึกษแก่ผู้ปกครอง เพื่อการเลี้ยงดูเด็กให้ดี (Tantiphalachewa, K., 2002)

การจัดการศึกษาในระดับการศึกษาปฐมวัยจึงนับเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนากำลังประชากรของประเทศเพราะการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าเป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้นั้น ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดก็คือ ประชากรของประเทศจะต้องมีคุณภาพ มีความรู้มีทักษะรู้จักคิดวิเคราะห์ คิด

แก้ปัญหาเฉพาะหน้า และมีคุณธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะการจัดประสบการณ์แบบสะสมเต็มเป็นรูปแบบการจัดการศึกษารูปแบบหนึ่งที่ตอบสนองให้กับเด็กปฐมวัยได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในยุคปัจจุบันและอนาคต และเป็นการจัดการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อมุ่งให้เด็กปฐมวัยเชื่อมโยงประสบการณ์ความรู้และเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันมาต่อยอดให้เกิดประโยชน์จริง การจัดประสบการณ์ด้วยวิธีบูรณาการดังกล่าวจะทำให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เป็นการนำเอาความรู้มาใช้อย่างมีความหมาย ตามที่ กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้มีการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยได้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เป็นหลักสูตรสำหรับสถานศึกษา สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เป็นคนดีมีวินัย สำนึก ความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต (Ministry of Education, 2017)

การศึกษาปฐมวัย เป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (Ministry of Education, 2017) ดังนั้น ผู้ดูแลเด็กในการศึกษาระดับปฐมวัยจึงมีบทบาทสำคัญที่จะพัฒนาเด็กให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เป็นคนดีมีวินัย สำนึกความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต ตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็ก อีกทั้งต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิต ซึ่งครูนับเป็นปัจจัยหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เมื่อครูอยากให้ศิษย์มีความรู้ ความชำนาญในด้านทักษะใด ตัวครูเองนั้นจำเป็นต้องรู้และเข้าใจในสิ่งนั้นอย่างถ่องแท้ เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดสิ่งนั้นได้ แต่เนื่องด้วยปัจจุบันยังพบปัญหาที่เกิดกับตัวครูพอสมควร ซึ่งปัญหาดังกล่าวก็จะส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคมด้วย (lamprasert, P., 2013)

ดังนั้น สมรรถนะของผู้ดูแลเด็กจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เป็นคนดีมีวินัย สำนึกความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต และมีทักษะในศตวรรษที่ 21 ดังที่ lamprasert, P. (2013) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด

สมรรถนะในการจัดประสบการณ์โดยระบุว่าครูต้องมีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จากการติดตามศึกษาการประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ยังไม่พบว่า มีตัวชี้วัดและเกณฑ์ในการประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมในการนำมาใช้ประเมินสมรรถนะของผู้ดูแล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถนำไปใช้ประเมินได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดูแลเด็ก อันจะส่งผลต่อการพัฒนาเด็กในระดับปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เป็นคนดีมีวินัย สำนึกความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต และมีทักษะในศตวรรษที่ 21 ตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็ก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความสอดคล้องและเหมาะสม มีความเป็นมาตรฐานเดียวกันในการนำไปใช้ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของผู้ดูแลเด็ก เพื่อนำไปใช้ในการประเมินตามสภาพจริงของศูนย์พัฒนาเด็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประเมินสมรรถนะผู้ดูแลเด็ก และนำเสนอเสนอที่ได้จากการประเมินไปพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามแนวทางการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 พัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.1 ด้านแหล่งข้อมูล

1.1.1 ตำรา เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก เพื่อจัดทำตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนนำเข้ากระบวนการสนทนากลุ่ม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เพื่อพิจารณากรอบแนวคิดในการประเมินให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อไป

1.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ในการ Focus Group ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน

1.2 ด้านตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.3 ด้านเนื้อหา ได้แก่ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก

1.4 ด้านระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ อยู่ในช่วงระหว่าง เดือนเมษายน พ.ศ. 2564 ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564

ระยะที่ 2 ศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความ เป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 ด้านแหล่งข้อมูล

2.1.1 ตำรา เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบสอบถาม เพื่อนำแนวทางมาสร้างแบบสอบถามความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก

2.1.2 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้จากการ Focus Group ในระยะที่ 1

2.1.3 กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 800 คน ได้แก่

2.1.3.1 ผู้อำนวยการสำนัก/กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล จำนวน 400 คน ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 100 คน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 100 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 100 คน และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 100 คน เนื่องจากกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ทั้ง 4 จังหวัด เป็นกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่มีการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมการค้า การบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุนสู่สากล มีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม และยุทธศาสตร์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ซึ่งประชากรในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จะต้องมีการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด อันจะส่งผลให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

2.1.3.2 หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดสำนัก/กองการศึกษา ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 400 คน ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 100 คน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 100 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 100 คน และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 100 คน

2.2 ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3 เนื้อหา ได้แก่ การประเมินตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินผลตามแนวทางการความเป็นประโยชน์
ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง

2.4 ระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ อยู่ในช่วงระหว่าง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2564 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัย 2 ระยะ มีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 พัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การศึกษาในขั้นนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

1.1 ตำรา เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำตัวชี้วัดในการประเมินแต่ละด้านในลำดับต่อไป ก่อนนำเข้ากระบวนการสนทนากลุ่ม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เพื่อพิจารณากรอบแนวคิดในการประเมินให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อไป

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ในการ Focus Group พิจารณากรอบแนวคิดในการประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 แบบบันทึกเอกสาร และการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2.2 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลใน ดังนี้

3.1 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3.1.1 ขออนุญาตขอความร่วมมือเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือ ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม จากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3.1.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เชิญผู้เชี่ยวชาญด้วยตัวผู้วิจัยเอง

3.1.3 ดำเนินการนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการตรวจสอบเครื่องมือ และสนทนากลุ่ม

3.1.4 ดำเนินการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และดำเนินการสนทนากลุ่ม

3.2 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2.1 ขออนุญาตขอความร่วมมือเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือ ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม จากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3.2.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เชิญผู้เชี่ยวชาญทางไปรษณีย์

3.2.3 ส่งข้อความให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องของข้อความ

3.2.4 ดำเนินการนัดหมายวัน เวลา ในการสนทนากลุ่ม โดยใช้วิธีการออนไลน์

3.2.5 ดำเนินการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และดำเนินการสนทนากลุ่ม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เมื่อได้ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องมาแล้ว ผู้วิจัยนำมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหา และการแจกแจงความถี่ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยาย

4.2 ผู้วิจัยทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยนำมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ และสังเคราะห์เนื้อหา

**ระยะที่ 2 ศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และ
ความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

การประเมินตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก มีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

1.1 ดำรา เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบสอบถาม

เพื่อนำแนวทางมาสร้างแบบสอบถามความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง
ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์
พัฒนาเด็ก

1.2 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้จากการ Focus Group ในระยะที่ 1

1.3 กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 800 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ได้แก่

1.3.1 ผู้อำนวยการสำนัก/กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สังกัดองค์กร
บริหารส่วนจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล จำนวน 400 คน ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 100 คน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 100 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน
100 คน และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 100 คน เนื่องจากกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ทั้ง 4 จังหวัด
เป็นกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่มีการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม
การค้า การบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุนสู่สากล มีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม และ
ยุทธศาสตร์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ซึ่งประชากรในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่น สารสินธุ์ จะต้องมีการพัฒนา
ตนเองให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด อันจะส่งผลให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

1.3.2 หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดสำนัก/กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
จำนวน 400 คน ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 100 คน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 100 คน จังหวัด
มหาสารคาม จำนวน 100 คน และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 100 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้
ความเหมาะสม และความถูกต้องของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์
เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือขอความร่วมมือองค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหาร
ส่วนตำบล เพื่อให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม จากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ พร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก และแบบสอบถามให้กับกลุ่มเป้าหมายในการตอบแบบสอบถาม ทางไปรษณีย์และทางไลน์ (Line) ของผู้ติดต่อประสานงานในหน่วยงาน (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล)

3.3 นวัตกรรมและวิธีการในการส่งคืนแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยนำมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

1.1 ตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 1 ตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก

ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดย่อย
1.ความรู้ความเข้าใจหลักสูตร	1.1 มีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 1.2 มีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 1.3 มีการเตรียมการสอน 1.4 มีการนำแผนไปปฏิบัติ
2.วิเคราะห์ผู้เรียน	2.1 ศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2.2 มีการสังเกตความก้าวหน้าของผู้เรียน 2.3 มีการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล
3.การจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.1 จัดการเรียนการสอนตามความถนัดของผู้เรียน 3.2 ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ได้ผลดีกว่าเดิม 3.3 มีการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน 3.4 มีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับผู้เรียน
4.การใช้สื่อเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.1 มีการนำสื่อต่างๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน

	การสอน 4.2 มีการคิดค้นผลิตสื่อ
5. การประเมินพัฒนาการของผู้เรียนตามสภาพจริง	5.1 มีแนวทางการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง 5.2 มีวิธีการประเมินผลที่หลากหลายและครอบคลุม 5.3 มีการรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนที่เกิดจากการปฏิบัติการสอน 5.4 มีการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน
6. การวิจัยในชั้นเรียน	6.1 มีการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน 6.2 มีแนวทางในการนำผลการประเมินผู้เรียนไปพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน

จากตารางที่ 1 พบว่า ตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้หลัก 19 ตัวบ่งชี้ย่อย ดังนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความรู้ความเข้าใจหลักสูตร ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ผู้เรียน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 3 การจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 4 การใช้สื่อเพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 5 การประเมินพัฒนาการของผู้เรียนตามสภาพจริง ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย และตัวบ่งชี้ที่ 6 การวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย

1.2 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเกณฑ์การประเมิน ได้แก่ เกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน สถิติที่ใช้ในการประเมิน และเกณฑ์การประเมินรายตัวบ่งชี้ย่อย ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้ที่จะนำไปประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1.2.1 เกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน

ร้อยละของคะแนน 1 – 59 หมายถึง การจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับปรับปรุง

ร้อยละของคะแนน 60 – 69 หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในระดับพอใช้

ร้อยละของคะแนน 70 – 79 หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในระดับดี

ร้อยละของคะแนน 80 – 89 หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในระดับดีมาก

ร้อยละของคะแนน 90 – 100 หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในระดับยอดเยี่ยม

1.2.2 เกณฑ์การประเมินรายตัวบ่งชี้

เกณฑ์การประเมินรายตัวบ่งชี้ย่อยประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์
เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
มีลักษณะเป็นระดับคะแนน 5 ระดับคะแนน ดังนี้

- 1 คะแนน หมายถึง มีการดำเนินการแต่ไม่ชัดเจนว่าสอดคล้องกับมาตรฐาน
- 2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 1 ข้อ จากทั้งหมด
- 3 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 2 ข้อ จากทั้งหมด
- 4 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 3 ข้อ จากทั้งหมด
- 5 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 4 ข้อ ครบทุกข้อ

2. ผลการศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความ
เป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้องและ
ความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ผลการประเมิน
ดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้
และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์
พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.91
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์ มีคะแนน
เฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.91 และด้านความเป็นไปได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.90

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สามารถนำมาอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษ
ที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

ตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กใน
ศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้หลัก 19 ตัวบ่งชี้ย่อย ดังนี้ ตัว
บ่งชี้ที่ 1 ความรู้ความเข้าใจหลักสูตร ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ผู้เรียน
ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 3 การจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 4
ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 4 การใช้สื่อเพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย ตัวบ่งชี้ที่ 5 การ

ประเมินพัฒนาการของผู้เรียนตามสภาพจริง ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย และตัวบ่งชี้ที่ 6 การวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย

1.2 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเกณฑ์การประเมิน ได้แก่ เกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน สถิติที่ใช้ในการประเมิน และเกณฑ์การประเมินรายตัวบ่งชี้ย่อย ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้ที่จะนำไปประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1.2.1 เกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน

ร้อยละของคะแนน 1 – 59 หมายถึง การจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับปรับปรุง

ร้อยละของคะแนน 60 – 69 หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในระดับพอใช้

ร้อยละของคะแนน 70 – 79 หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในระดับดี

ร้อยละของคะแนน 80 – 89 หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในระดับดีมาก

ร้อยละของคะแนน 90 – 100 หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในระดับยอดเยี่ยม

1.2.2 เกณฑ์การประเมินรายตัวบ่งชี้

เกณฑ์การประเมินรายตัวบ่งชี้ย่อยประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีลักษณะเป็นระดับคะแนน 5 ระดับคะแนน ดังนี้

1 คะแนน หมายถึง มีการดำเนินการแต่ไม่ชัดเจนว่าสอดคล้องกับมาตรฐาน

2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 1 ข้อ จากทั้งหมด

3 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 2 ข้อ จากทั้งหมด

4 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 3 ข้อ จากทั้งหมด

5 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน 4 ข้อ ครบทุกข้อ

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา หนังสือบทความทางวิชาการ และรายงานการวิจัยจากหลากหลายแหล่งข้อมูลอย่างรอบด้าน จึงทำให้ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสอดคล้องเหมาะสมในการนำไปประเมินการสมรรถนะฯ ได้ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมและสอดคล้องในการนำมาใช้ประเมิน ได้เกณฑ์ที่สอดคล้องและเหมาะสมนำมาตัดสินผลการประเมินสมรรถนะฯ ที่ผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการตรวจสอบและเสนอแนะเพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะที่สอดคล้องเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการ

ประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ lamprasert, P. (2013 : 1-10) ที่กล่าวว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสมรรถนะในการจัด ประสบการณ์โดยระบุว่าครูต้องมีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ครูปฐมวัยควรพัฒนา มี 7 ด้าน ดังนี้ การใช้หลักสูตรปฐมวัยอย่างมีความรู้ความเข้าใจ การวิเคราะห์ผู้เรียน การจัดประสบการณ์ การใช้สื่อ การประเมินพัฒนาการผู้เรียน การประเมินพัฒนาการผู้เรียนตามสภาพจริง การใช้ผลการประเมิน และการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับ Blank (1993), John Stone (1981), Oakes and Guiton (1992), Nardo (2005, อ้างถึงใน Wiratchai, N., 2008) ที่กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ มีขั้นตอนคล้าย กับขั้นตอนในกระบวนการวัด ตัวแปร แต่มีขั้นตอนเพิ่มมากขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับการรวมตัวแปรเข้าเป็น ตัวบ่งชี้และการตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น ขั้นตอนในกระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ที่ นักวิชาการกำหนดไว้มีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีส่วนแตกต่างกันในบางขั้นตอนซึ่งสามารถสรุปรวมเป็น ขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนาตัวบ่งชี้ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาตัวบ่งชี้ การนิยามตัวบ่งชี้ การรวบรวมข้อมูล การสร้างตัวบ่งชี้ การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และการนำเสนอ รายงานสอดคล้องกับ Kanchanawasi, S. (2011) ที่กล่าวว่า การตัดสินใจคุณค่าภายนอกด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านของสิ่งที่มีประเมินไม่ว่าจะเกี่ยวกับการประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ หรือ ผลที่ได้ นักประเมินสามารถกระทำได้โดยการสรุปอ้างอิงจากสิ่งที่สังเกตได้ตามตัวบ่งชี้เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่เหมาะสม โดยนักประเมินสามารถเลือกใช้เกณฑ์มาตรฐานของสิ่งนั้น (เกณฑ์สัมบูรณ์) หรือ เกณฑ์จากการเปรียบเทียบกับโครงการเดิมที่ทำมาแล้ว หรือโครงการอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงกัน (เกณฑ์ สัมพัทธ์) ในการเลือกใช้เกณฑ์อย่างเหมาะสมสำหรับใช้ตัดสินให้ครอบคลุมคุณค่าด้านที่ต้องการประเมิน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณค่าของสิ่งนั้น นักประเมินจะต้องพิจารณาถึงความสำคัญของ บริบทและจุดเน้นของการประเมินในช่วงระยะที่ ทำการประเมินนั้น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thaisomboon, N. (2019) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการสอนของครูปฐมวัยใน ศตวรรษที่ 21 ในโรงเรียน 5 จังหวัดชายแดนใต้ สอดคล้องกับ Palaphong, S. (2018) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สอดคล้องกับ Thongplew, P. (2018) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูปฐมวัยสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 สอดคล้องกับ Stone (2002) ได้ศึกษาบทบาทของครูในการ จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านหาความสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยอายุ 4 ปี สอดคล้องกับ Nyangintsimbi (2006) ได้ทำการวิจัย การพัฒนาบุคลากรด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับปฐมวัย ในเขตเมืองเคปทาวน์ตะวันออกประเทศแอฟริกาใต้ ที่พบว่า

การประเมินสมรรถนะของบุคลากรด้านการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย มีการตัวแปรในการประเมินที่ควรนำมาพิจารณาหลายตัวแปร เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ การสังเกตพฤติกรรมเด็ก ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องของครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ทางด้านการสอนและการวิจัย การวิเคราะห์พัฒนาการทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย การจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดสภาพแวดล้อมได้เหมาะสมกับเด็ก เป็นต้น

2. ผลการศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความ เป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความ เป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ผลการประเมินดัชนีความ สอดคล้องด้านความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.93 ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 และด้านความเป็นไปได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 จากผลการศึกษาดัชนีความสอดคล้องด้าน ความเหมาะสม ความเป็นได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน สมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น พบว่า ผลการประเมินทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจ เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ การประเมิน ตลอดจนการ สอนทบทวนกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ แล้วได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน สมรรถนะฯ จนได้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความสอดคล้องและเหมาะสม ที่จะนำไปใช้ในการประเมินสมรรถนะฯ ได้จริง โดยสามารถอธิบายได้ชัดเจนในการนำไปใช้ ง่ายต่อการ ทำความเข้าใจ เป็นแบบแผนในการประเมินที่แสดงให้เห็นถึงรายการที่ควรประเมิน ผู้วิจัยมี กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะฯ ที่มีการศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย และ บทความทางวิชาการอย่างรอบด้าน และมีการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การ ประเมินสมรรถนะฯ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ Kanchanawasi, S. (2007) ที่ได้สรุปลักษณะของตัวบ่งชี้ไว้ 5 ประการ คือ 1) ตัวบ่งชี้ต้อง

ระบุสารสนเทศเกี่ยวกับสิ่งหรือสภาพที่ศึกษาอย่างกว้าง ๆ 2) ตัวบ่งชี้แตกต่างจากตัวแปร ตัวบ่งชี้เป็นการรวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องกันนำเสนอเป็นภาพรวมกว้าง ๆ ของสิ่งหรือสภาพที่ต้องการศึกษา 3) ค่าของตัวบ่งชี้ (Indicator Value) แสดงถึงปริมาณ (Quantity) ตัวบ่งชี้ต้องแสดงสภาพที่ศึกษาเป็นค่าตัวเลขหรือปริมาณเท่านั้น ไม่ว่าสิ่งที่จะศึกษาจะเป็นสภาพเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ 4) ค่าของตัวบ่งชี้แสดงสภาพเฉพาะจุด หรือช่วงเวลา (Time Point or Period) ตัวบ่งชี้แสดงค่าของสิ่งหรือสภาพที่ต้องการศึกษาเฉพาะจุดหรือช่วงเวลาที่กำหนด และ 5) ตัวบ่งชี้เป็นหน่วยพื้นฐาน (Basic Units) สอดคล้องกับ Buason, R. (2007) ที่กล่าวว่า สคริเวน (Scriven) ให้ความหมายของการประเมินนิยาม ดังนี้ การประเมินนิยาม หมายถึง การประเมินขั้นที่สองหรือการประเมินของการประเมิน เป็นการประเมินวิธีการที่ใช้ในการประเมินการดำเนินงานการประเมินตลอด โดยอาศัยแนวความคิดมาตรฐานสำหรับนักประเมินที่กำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการมาตรฐานสำหรับการประเมิน (The Joint Committee on Standards Educational Evaluation) เป็นเกณฑ์การขยายความโดยมีความหมายว่าหมายถึง “กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศเชิงบรรยายและเชิงตัดสินใจเกี่ยวกับการมีประโยชน์ (Utility) ความเป็นไปได้ (Feasibility) ความเหมาะสม (Propriety) และแม่นยำถูกต้อง (Standard) ของการประเมิน ตลอดจนสารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินงานประเมินอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ Kanchanawasi, S. (2011) ที่กล่าวว่า บรรทัดฐานของกิจกรรมการประเมินสามารถจัดได้เป็น 4 หมวด ดังนี้ 1) มาตรฐานการใช้ประโยชน์ (Utility Standard) เป็นมาตรฐานที่ต้องการประกันถึงความเป็นประโยชน์ของผลการประเมิน ในการตอบสนองต่อความต้องการใช้สารสนเทศของผู้เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุม ทันเวลา และมีผลต่อการนำไปใช้ 2) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standard) เป็นมาตรฐานที่ต้องการประกันถึงการประเมินที่มีความสอดคล้องกับความเป็นจริง เหมาะสมกับสถานการณ์ ปฏิบัติได้ ยอมรับได้ ประหยัด และคุ้มค่า 3) มาตรฐานความเหมาะสม (Propriety Standard) เป็นมาตรฐานที่ต้องการประกันว่า การประเมินได้ทำอย่างเหมาะสมตามกฎหมาย ระเบียบ จรรยาบรรณ มีการคำนึงถึงสวัสดิภาพของผู้เกี่ยวข้องในการประเมิน และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการประเมิน และ 4) มาตรฐานความถูกต้อง (Standard Standard) เป็นมาตรฐานที่ต้องการประกันว่า การประเมินได้มีการใช้เทคนิคที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อสรุป ข้อค้นพบ และสารสนเทศที่เพียงพอสำหรับตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ประเมิน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Waiyabunya, S. (2014) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเสริมสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครูที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับ Sukwetchaworakit, N. (2020) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยศึกษาระดับของการจัดการเรียนรู้เด็กปฐมวัย ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม สมรรถนะในการปฏิบัติงาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kunsit, C. (2020) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

เสริมสร้างสมรรถนะ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวคิด การใช้สมองเป็นฐาน
สำหรับครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์
พัฒนาเด็ก มีความสำคัญและจำเป็นจึงควรมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง

1.2 การประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์
พัฒนาเด็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม ผู้ทำการประเมิน
และผู้รับประเมินควรศึกษาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินอย่างละเอียด เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน อันจะ
ส่งผลต่อการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ถูกต้องในการนำไปพัฒนาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยพัฒนาประเมินการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้
ด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นให้เกิดขึ้นกับเด็ก

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมสมรรถนะของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก

Reference

- Buason, R. (2007). *Direction and area of assessment*. (2nded). Bangkok: V. Print.
- Bureau of the Education Testing. (2011). *The quality assessment standards kindergarten education for quality assurance in school*. Bangkok: Krusapa Printer.
- lamprasert, P. (2013). Competency in organizing learning experiences of child caregivers. *SWU Educational Administration Journal*. 10(9), 1-10.
- Kanchanawasi, S. (2011). *Assessment theory*. (5thed). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Kunsit, C. (2020). Development of competency building training curriculum. concept-based science learning experience Brain-based use for early childhood teachers under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1 . *Journal of Social Science and Buddhist Anthropology*. 5(3), 402-417.
- Ministry of Education. (2017). *Early childhood education curriculum, 2017*. Bangkok: Office of Academic and Educational Standards. Office of the Basic Education Commission Ministry of Education.

- Nyangintsimbi, L.C. (2006). *Human Resources Management Performance on Primay Education for Child Center : A study in Eastern Cape, SouthAfrica*. Master's Thesis. South Africa : University of South Africa.
- Palaphong, S. (2018). Child Care Teacher Development Model in Organizing Experience for Early Childhood Children of Child Development Center under Local Administrative Organization. *UMT-Poly Journal*. 309-320.
- Smith, C.A. (2008). Teacher's Perceptions of Staff Development Activities. *Dissertation Abstracts International*. 62(12) : 4128-A.
- Stone, Sandra McCurdy. (2002). The Child Care Teacher's Role in Providing Reading-related Literacy Experiences for Four-year-old Children. *Dissertation abstracts International*. 63(01): 78-A.
- Sukwetchaworakit, N. (2020). Desirable Characteristics of Early Childhood Teachers in the 21st Century. *Journal of Buddhist Social Sciences and Anthropology*. 5(4),16-34.
- Tantiphalachewa, K. (2002). *Raising preschool children: 3-5 years old*. Bangkok : Chotisuk printing.
- Thaisomboon, N. (2019). *The Development of Teaching Competency Indicators of Early Childhood Teachers in the 21st Century*. Chonburi : Burapha University.
- Thongplew, P. (2018). The Development of a Competency Building Program for Learning Management of Early Childhood Teachers for Schools. Under the Office of Udon Thani Primary Educational Service Area, District 4. *Journal of Education Mahasarakham University*. 12(2), 157-168.
- Waiyabunya, S. (2014). The Development of a Competency-enhancing Curriculum for Teacher Student Learning Experiences to Promote Communication Skills for Early Childhood Children. *Silpakorn Educational Research Journal*. Vol. 8(1), 161-163.
- Wiratchai, N. (2008). *Development of assessment indicators. In the open ethical moral horizons academic conference*. Bangkok : Ambassador Hotel.

